

DRUŠTVENE VESTI

V NEDELJO V NAZARJE!

V nedeljo, dne 7. avgusta, je velik dekliški shod v Nazarju v Savinjski dolini. Željo po takem shodu so dekleta teh krajev večkrat izrazila. Povod za letošnji shod je sedemdesetletnica Slomškove smrti. Dekleta Savinjske doline bodo to obletnico veličastno proslavile. Začetek ob 10. uri v prelepi cerkvi Matere božje. Cerkevna govora imata g. kanonik Časl, škofijski voditelj Marijinih družb, in predsednik Prosvetne zveze dr. Hohnjec. Na zborovanju izven cerkve govori gospa ravnateljica Antonija Štupca. Popoldne pri večernicah govor za članice Marijinih družb. Dekleta, skrbite, da bo udeležba prav velika!

Krščanska ženska zveza v Mariboru se je odločila, da postavi v Mariboru za obnemoglo v doglednem času »Dom revežev«. Da pa dobi za uresničenje svoje dobrodelne akcije potrebnih sredstev, bo priredila dne 7. avgusta tega leta na Trgu Svobode veliko dobrodelno tombolo. Poleg 200 amb, 100 tern, 30 četrtink, 25 petink in 15 desetink je še lepih 12 tombol, in sicer: 1. spalna soba; 2. 2000 Din v gotovini; 3. moško ali žensko kolo; 4. otomana 5. ženska obleka; 6. moška obleka; 7. bala platna; 8. dve odelji; 9. vreča moke; 10. jedilni pribor; 11. dva voza drv; 12. likalna miza. Slavno občinstvo prosimo, da vsestransko podpira to vzvišeno stremljenje Krščanske ženske zveze s tem, da pridno kupuje karte. Vsaka tablica stane samo Din 2.50. Dobiijo se pri gg. odbornicah in v pisarni Krščanske ženske zveze v sredo in soboto od 8. do 10. in od 2. do 4. ure popoldne. Odbor.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Naše prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 7. avgusta prelepo igro s petjem »Revček Andrejček«. Nastopita tudi dva domača pevski zbora s popolnoma novimi pevske točkami. Vabimo domačine in sosede k veliki udeležbi.

Prosvetno društvo v Makolah priredi v nedeljo, dne 7. avgusta v posojilniški dvorani v Makolah pevski koncert. Na sporedu je več pevskih točk, spevoigra »Srce in denar« in ša-

loigra »Vedež«. Vsi prijatelji poštene zabave in lepega petja iskreno vabljeni. Odbor.

Sladka gora. Kar se tiče dekliškega shoda, kateri se je vršil pri Sv. Roku v Šmarju pri Jelšah, so se ga tudi naše vrle mladenke Marijine družbenke udeležile. Peljale so se na lepo okrašenem vozu pod vodstvom č. g. voditelja župnika Ivanca. Tako so tudi one pripomogle k proslavi našega velikega škofa Antona Martina Slomška, katerega ime se bo slavilo vekomaj.

Iz življenja japonskega kmetovalca.

Japonska predstavlja hribovit otok, čegar notranjost se še danes ni umirila; odtod torej razni potresi in izbruhni ognjenikov. Od kmetijstva živijo ljudje le ob izlivih velikih rek ter v njih dolinah. Od tega, kar se pridelava na 15 odstotkih celokupne površine Japonske mora živeti (reci in piši) 65 milijonov prebivalcev. Na enem kvadratnem kilometru obdelane zemlje živi torej 960 ljudi. To je izredno visoko število, če pomislimo, da odpade na en kvadratni kilometer v Nemčiji vključ vseh skrbni obdelavi površine le 185 ljudi. Na Japonskem ni več prostora za prebivalstvo, ogromni porast števila prebivalstva je imel za posledico silen gospodarski razmah, kolonijalnega področja ni, kamor bi zamogel odriniti domači prevešek ljudstva. Zato je Japonska povsem slična Nemčiji, kjer so beležili od leta 1870/71 naprej silno industrializacijo, beg ljudstva z dežele v mesta ter porast siromaštva med izobraženci.

Japonska kmetija.

Japonska kmetija je brez izjeme vzgled novodobnega kmetijskega gospodarstva, ki ga gospodar obdeluje po vseh izkušnjah umnega kmetijstva. Seveda, z našimi kmetijami se japonska ne more primerjati, kajti način obdelovanja in gospodarstva sploh je tako različen, da je primerjava možna kvečjemu s kako bolgarsko vrtnarijo. Japonske njive so tako vzorno očiščene plevela, ker izruvajo plevel kar sproti s korenino vred. To je seveda mogoče v deželi, kjer sploh ni posestev, ki bi merila več kakor en in pol hektarja. 70 odstotkov japon-

skih kmetovalcev obdeluje manj kot 1 hektar površine, le en odstotek poseduje več kot pet hektarjev. Poslednja posestva se nahajajo bolj na severu, kjer manjša površina sploh ne bi zadostovala za preživljanje ene same rodbine. Polovico kmetovalcev je šteti med posestnike, druga polovica so najemniki, ki imajo posestva v najemu za dobo 10 do 12 let. Sedaj namerava vlada spremeniti suženjsko stanje najemnikov, ki morajo plačevati lastnikom velike svote, tako, da bi postali sami lastniki. Reorganizacija kmetijstva je sedaj glavna skrb vlade, površine je vedno manj, in tudi z regulacijo rek se mnogo ne da pridobiti, ker naraste število japonskega ljudstva letno za 830.000 do 1.000.000. Kljub temu je podeželje zelo gosto obljudeno. V malih kmetijskih obratih opravljajo vsa dela ročnim potom. V južni in srednji Japonski žanjejo dvakrat na leto: najprej pšenico in ječmen, nato pa riž. Pšenico sejejo koncem februarja ter jo požanjejo v juniju. Riž je sredi oktobra že zrel. Avgusta so sočna polja riža v najlepšem cvetu. V hribih se nahajajo zadružna jezera, iz katerih črpajo vodo za namakanje njiv, ki so posejane z rižem. Kjer riž ne uspeva, dobiva kmetijstvo že obliko vrtnarstva. Japonski kmetje so zelo napredni in prekašajo celo nemškega in angleškega kmetovalca. Pomisliti je treba, da izvažajo samo Nemčija letno 250 do 300 tisoč ton umetnih gnojil na Japonsko, razen tega še Anglija. Industrija dušika pa je na Japonskem že tako na pohodu, da bo v najmanj pet letih sama zamogla kriti potrebe japonskega prebivalstva. Poleg tega love japonski kmetovalci iz bližnjih jezer vodne traveplezalke ter jih mešajo z drugim gnojem, in sicer radi kalijeve vsebine.

Japonska kmetijska hiša je vzor čistosti in reda. Hiše so lesene, večinoma iz taksusovega ali bambusovega lesa. Pred hišo prekrasen vrt, brez katerega si ni mogoče misliti Japonca. Krizanteme v najpestrejših barvah vsepovsodi. Ljudje so prijazni in vljudni ter radi postrežejo z najboljšim zelenim čajem, sadjem itd. Vsaka hiša ima dve do tri sobe, nadalje kuhinjo in — tudi v najrevnejši hiši — kopalnico. Japonci se skoplje dnevno dva do trikrat v skoro vroči vodi (38 stopinj Reumierja), nakar se shladi v ledenomrzli vodi. Japonci se more smatrati kot tisto ljudstvo, ki je glede telesne in stanovanjske čistote na prvem mestu.

skimi zalivi. Temperatura ne pade nikoli pod ničlo. Črede govede in ovac se lahko pasejo skozi celo leto. Belokožni prebivalci so sedaj storili vse, da so rodovitnost zemlje izrabili po možnosti. Ovc je po Novi Zelandiji nad 30 milijonov; pridelava pšenice je na višku. Po rekah so se zaplodile postrovi, ki dosežejo izredno dolžino in težo.

Nova Zelandija poseđa le eno senčno stran, ki je pa precej neprijetna — potresi. Treba pa računati z dejstvom, da obišče otok na leto po nekaj tucatov potresov. Leta 1929 so beležili 600 večjih ter manjših potresnih sunkov. Leta 1931 je porušil potres mesto Napier. Kdor bi

še videti svoj rojstni kraj Betlehem, lepo svojo domovino. Morebiti se ji le posreči, otroka natihoma spraviti v očetovo hišo; saj je zdrav, čvrst in tako lep! — Zastonj, zastonj! Stražar pri mestnih vratih jo je s palico zapodil. Tako jo najdemo vso onemoglo ob Rahelinem grobu.

Truma žensk prihaja sem od mesta. Obložene so z rečmi, ki jih očividno nesejo na trg v Jeruzalem. Gobava beračica jim svoj »Lepra, lepra!« naproti zahrešči; one pa, mesto da bi se ji sočutno ognile, odložijo butare ter pobirajo kamenje. Reva popade fanteka ter zbeži z njim proti Jeruzalemu. Le ker so se ženske morale vrniti k svojim košaram, je rešilo nesrečnico kamninja. Tako sta pa mati in sinek vendar, četudi s težavo prišla v svoje staro zavetje, podzemeljsko grobišče v dolini Jozafat.

Zdaj je šlo vse naglo, ker materi sta razpadli v kolenih obe nogi. Umrla je čez nekaj dni. Fantek je zbežal najprej v dolino Gehena, se tam nekaj časa potikal okrog, gledal gor na Sion, potem se pa zgubil proti jugu med pustim skalovjem puščave. Bog te varuj, ti reven, reven otrok!

Pa bo vendarle zdaj že sam našel pot v Betlehem — k očetu?! Saj mu je mati pripovedovala dnevno o njem; tudi njegovo hišo mu je nešteto krat popisala! — — —

2. V Jeruzalemu.

Sveto mesto je še dandanes trdnjava z mogočnim obzidjem, kakor so ga popravili in izpopolnili pred osem sto leti križarji in za njimi turški sultani. Od naše, v e r n e strani, od pomorskega mesta Jafe (Jope) se pride v mesto skozi Jafska vrata; na nasprotni jutranji strani so Štefanova vrata. Dvoje mogočnih vrat je v s e v e r n e m obzidju, istotako jih je dvoje na južni strani. In vsa ta vrata so ponoči zaklenjena. Tako je notranje mesto s cerkvijo Božjega groba, Križevega pota ter premnogimi drugimi svetišči še celo ohranilo svoj starinski značaj; medtem ko se zunaj trdnjave že daleč okrog širijo nove naselbine, se šopirijo hoteli, gostišča, gledališča, kino, bari z vso drugo novodobno navlako, da ne pozabimo omeniti še šol in tovarn.